

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714201494
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6714201494.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobkyne Ľ. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom K.. XX.I. XXX/X, XXX XX P., štátna občianka SR, zastúpená JUDr. Petrom Poláčekom, advokátom, so sídlom Medený Hámor 15, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému C. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K.. XX.I. XXX/X, XXX XX P., štátny občan SR, o zaplatenie 1.312,65 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh žalovaného na prerušenie konania sa **z a m i e t a**.

Konanie sa v časti o zaplatenie istiny vo výške 446,70 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1.1.2011 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyňi 865,95 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 865,95 € od 17.12.2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti sa žaloba **z a m i e t a**.

Žalobkyňi sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 51,50 € na účet Okresného súdu Zvolen do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

1. Dňa 12.2.2014 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu zo dňa 7.2.2014, ktorou sa žalobkyňa domáhala toho, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 1.312,65 € spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 1.1.2011 do zaplatenia, a tiež nahradiť jej trovy konania.

Žalobu žalobkyňa zdôvodnil tým, že na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k.2T/57/2012-250 zo dňa 29.5.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k.3To/100/2013 zo dňa 25.9.2013 bol žalovaný právoplatne uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, za ktorý bol podmiennečne odsúdený, pričom žalobkyňa ako poškodená bola v súlade s § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázaná s jej nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Nakoľko si žalovaný na základe výzvy jej právneho zástupcu zo dňa 3.12.2013 v tam určenej lehote dobrovoľne nespínil, to čo mu ukladali predmetné súdne rozhodnutia, bola nútená domáhať sa týchto nárokov prostredníctvom tohto súdneho konania. Konkrétne si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu spôsobenej škody, tak ako bol uplatnený v prípravnom konaní na súde a ako bol špecifikovaný aj vo výzve jej právneho zástupcu, pozostávajúci zo škody spôsobenej v súvislosti s bolestným vo výške 1.265,65 € s odkazom na znalecký posudok MUDr. Pavla Cikatricisa, a zo škody spôsobenej vynaložením priamych nákladov súvisiacich s ošetrením po úraze vo výške 47,- €. Na základe týchto

skutočnosť si teda uplatnila doteraz vzniknutú škodu na zdraví v priamej súvislosti s poškodením jej zdravia žalovaným v predmetnej výške 1.312,65 €. Zároveň si žalobkyňa uplatnila aj úrok z omeškania od 1.11.2011 až do zaplatenia.

2. Na návrh vydal súd dňa 7.8.2014 platobný rozkaz sp.zn.10C/38/2014-35, ktorý bol žalovanému doručený dňa 15.8.2014, proti ktorému podal žalovaný na tunajšom súde dňa 26.8.2014 odpor zo dňa 22.8.2014, v ktorom okrem iného uviedol, že je síce pravdou, že v občianskosúdnom konaní je súd viazaný rozhodnutím súdu v trestnom konaní, že sa stal trestný čin a kto ho spáchal, avšak on vyjadril nesúhlas s tým, že by mal žalobkyni zaplatiť predmetnú sumu, keďže žalobkyňa bola odkázaná v trestnom konaní na konanie vo veciach občianskoprávných, ale ak by súd akceptoval predmetný znalecký posudok, určite by rozhodol aj o tom, že by on mal takúto škodu žalobkyni uhradiť, tak ako bol zaviazaný na úhradu škody voči Sociálnej poisťovni a Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Poukázal pritom na odôvodnenie rozsudku v trestnom konaní, v zmysle ktorého žalobkyňa nevedela špecifikovať na pojednávaní sumu, ktorá jej už bola poisťovňou na bolestnom uhradená a keďže súd nemal presne špecifikovanú výšku škody, tak odkázal poškodenú na občianskosúdne konanie. V tomto konaní si žalobkyňa uplatnila celú škodu, ktorá jej údajne vznikla, hoci sama uznala, že časť škody jej už bola uhradená zo strany príslušnej poisťovne. Tiež poukázal na fakt, že podľa žalobkyne je v omeškani od 1.1.2011, avšak sama poukázala na výzvu, v zmysle ktorej jej mal zaplatiť náhradu škody dňa 3.12.2013, čiže poukázal na tento rozpor. Okrem toho uviedol, že dňa 9.7.2014 podal dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn.2T/57/2012 zo dňa 29.5.2013, o ktorom ešte nebolo rozhodnuté a z toho dôvodu navrhol prerušiť konanie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p., až do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu o podanom dovolaní. Zároveň namielol znalecký posudok znalca MUDr. Pavla Cikatricisa, ktorý podal v trestnom konaní a ktorý označil za nezákonný a neobjektívny. Z uvedených dôvodov žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

3. Tunajší súd uznesením zo dňa 21.10.2014 sp.zn.10C/38/2014-52 návrh žalovaného na prerušenie konanie zamietol. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v tomto uznesení. Proti tomuto rozhodnutiu tunajšieho súdu podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 28.5.2015 sp.zn.13Co/47/2015-71, ktorým uznesenie prvostupňového súdu potvrdil, v dôsledku čoho obidve rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 17.6.2015.

4. Dňa 30.10.2014 bolo na tunajší súd doručené stanovisko žalobkyne k podanému odporu žalovaného zo dňa 27.10.2014, v ktorom okrem iného uviedla, že v tomto súdnom konaní si uplatňuje len náhradu škody, ktorá bezprostredne súvisí s konaním žalovaného, za ktoré bol odsúdený právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k.2T/57/2012 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.3To/100/2013, keď práve v týchto konaniach bolo jednoznačne preukázané, že skutku, na základe ktorého došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne sa dopustil práve žalovaný. Nakoľko k náhrade škody bola žalobkyňa odkázaná na občianskoprávne konanie, touto žalobou len využila a realizovala svoje zákonné práva. Pokiaľ ide o dátum, od ktorého si uplatnila úrok z omeškania, uviedla, že je to prvý deň roku nasledujúceho po skutku, ktorým žalobkyňa utrpela na zdraví, vynaložila s tým súvisiace výdavky, avšak ponechala na zvážení súdu lehotu, od ktorej by mal byť žalovaný povinný zaplatiť aj úrok z omeškania. Na záver uviedla, že s procesným návrhom žalovaného na prerušenie konania nesúhlasí, keďže podľa jej názoru je to len jeden z ďalších jeho pokusov o oddialenie rozsudku, ktorým má byť rozhodnuté o jej oprávnenom nároku.

5. Dňa 23.11.2015 bolo na tunajší súd doručené stanovisko žalobkyne zo dňa 16.11.2015, v ktorom v súvislosti so závermi z pojednávania dňa 2.11.2015 okrem iného uviedla, že škodu na zdraví, ktorú si uplatňuje aj v tomto konaní bola riadne a včas uplatnená aj v trestnom konaní, ale k jej náhrade bola žalobkyňa odkázaná na občianskoprávne konanie. Všetky podstatné skutočnosti boli už riadne preukázané v trestnom konaní a podľa jej názoru tieto opäť netreba dokazovať, pretože by to bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a to aj pokiaľ ide o údajne neobjektívny a zaujatý znalecký posudok MUDr. Cikatricisa. Podľa jej názoru neobstojí námietka premlčania uplatnená žalovaným, keďže si ju už uplatnila riadne a včas v trestnom konaní, až na základe dokazovania v trestnom konaní bolo objektívne a nepochybne poukázané „kto za škodu zodpovedá a aká je jej výška“. ňou uplatnený nárok v tomto občianskoprávnom konaní je preto uplatnený včas, tak v objektívnej, ako i v subjektívnej premlčacej lehote v súlade s ustanovením § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom toho, že jej bolo poskytnuté už poistné plnenie, uviedla, že skutočne

v súvislosti s ublížením na zdraví obdržala od poisťovne plnenie, ale to sa týkalo len náhrady za čas nevyhnutného liečenia a úrazu, a teda toto plnenie nemá nič spoločné s náhradou škody uplatnenou v tomto súdnom konaní, t.j. bolestným a hotovými výdavkami súvisiacimi s liečením. Okrem toho uviedla, že jej právny zástupca výzvou na plnenie zaslal žalovanému list zo dňa 3.12.2013, ktorý ako doporučená zásielka bol podaný na pošte 4.12.2013 a keďže nebol vrátený späť, musel byť žalovanému aj dourčený, čo sám potvrdil.

6. Dňa 7.12.2015 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 3.12.2015, v ktorom uviedol, že v prílohe tohto predkladá stanovisko žalovaného k vyjadreniu žalobkyne, v ktorom okrem iného uviedol, že podľa neho nie je jednoznačne preukázané, že škodu, ktorú si uplatňuje žalobkyňa ako ujmu na zdraví, spôsobil on pri incidente dňa 3.10.2010. Podľa neho OČTK, pod dozorom prokurátorky, ktorej príbuzenský vzťah s právnym zástupcom žalobkyne namietal, neobjektívne a flagrantne pristúpili k objasneniu tejto veci, keď sa nezaoberali rozdielnymi dátumami na lekárske správach, rozporom vo výpovediach žalobkyne alebo jej fiktívnymi zraneniami. Znalecký posudok namietal kvôli tomu, že znalec bodovo ohodnotil zranenia, ktoré neboli ničím podložené (hlava, lakeť, koleno) resp. dátumovo nesedia s dobou incidentu, keď ohľadne zlomenej sánky malo sa vychádzať z lekárskej správy zo dňa 30.9.2010, hoci skutok, z ktorého bol obvinený a mal pri ňom spôsobiť poškodenú zranenia, sa stal 3.10.2010. Tiež pokiaľ ide o predmetný znalecký posudok namietal, že znalec na 9 strane posudku tieto charakterizoval ako ľahké, bez možnosti zanechania trvalých následkov, avšak v bode hodnotení ich kategorizoval ako ťažké. Opätovne namietol, že žalobkyňa zavádza súd tvrdením, že si v tzv. adhéznom konaní náhradu škody riadne a včas uplatnila, ale nepodložila to nijakým listinným dôkazom, keďže v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku sa za riadne a včasné uplatnenie nároku na náhradu škody považuje situácia, kedy si poškodený uplatní svoj nárok najneskôr do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, t.j. v tomto prípade do 23.3.2012, pričom z tohto návrhu musí byť zrejmé voči komu, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka, teda tým, že si žalobkyňa riadne a včas v adhéznom konaní nárok neuplatnila, premlčacia doba sa neprerušila a počas trestného konania plynula ďalej. Taktiež poukázal na ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, s tým, že konkrétne pri nároku na bolestné má platiť, že premlčacia doba začína plynúť momentom ukončenia liečebného procesu poškodeného resp. momentom ustálenia jeho zdravotného stavu, s tým, že ukončenie liečebného procesu podľa lekárskej správy nastalo dňa 11.11.2010. Za moment ustálenia zdravotného stavu poškodenej ako i znalosť o výške ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorú bolo možné ako nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde, možno považovať dátum vyhotovenia znaleckého posudku č.50/2011, ktorý vypracoval MUDr. Cikatricis dňa 14.12.2011. Keďže žalobkyňa za osobu, ktorá jej spôsobila ujmu na zdraví, označila jeho už na začiatku priestupkového resp. prípravného konania, má to dokazovať, že mala vedomosť o tom, ktorá konkrétna osoba je za škodu zodpovedná, preto za nezmyselné považujú vyjadrenie žalobkyne, že až v trestnom konaní bolo objektívne a nepochybne preukázané, kto za škodu zodpovedá a aká je jej výška, čím asi chcela povedať, že sa o vinníkovi a škode dozvedela len z rozsudku. Podľa jeho názoru premlčacia doba pre uplatnenie nároku na náhradu škody plynula od 14.12.2011 do 14.12.2013, a keďže predmetná žaloba ktorou si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody bola podaná na tunajšom súde až dňa 12.2.2014, došlo k tomu takmer 2 mesiace po uplynutí premlčacej doby, čiže z týchto dôvodov označil nárok poškodenej za premlčaný. Na záver vyjadril nesúhlas s tvrdením žalobkyne, že poisťné plnenie jej bolo vyplatené z iného titulu, keďže podľa jeho názoru, to je len forma pripoistenia k úrazovému poisteniu, kde poisťovňa podľa Všeobecných poisťných podmienok pre úrazové poistenie článok 9 - Plnenie z poistenia času nevyhnutného liečenia úrazu je poisťovňa povinná vyplatiť z poisťnej sumy toľko percent, koľkými je ohodnotený telesný poškodenie v oceňovacích tabuľkách, s tým, že podstatný je aj vznik úrazu.

7. Dňa 6.2.2017 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného k znaleckému posudku č.1/2016, vypracovaného znalcom MUDr. Abelovským, v ktorom okrem iného uviedol, že podľa jeho názoru je tento znalecký posudok vypracovaný nesprávne a neobjektívne zaujatým znalcom. Podľa jeho názoru znalec nesprávne zobral do úvahy a zahrnul do vyčíslenia bodového hodnotenia a výpočtu výšky náhrady za bolesť aj lekársku správu od MEDENT s.r.o., vypracovanú MUDr. Almášim, údajne dňa 5.10.2010, keď takáto správa sa podľa jeho názoru v spise nenachádza. Zároveň poukázal na to, že údajné zranenie zlomeniny sánky zo dňa 3.10.2010 a jej údajné ošetrovanie dňa 5.10.2010 nie je podložené žiadnymi objektívne zistenými skutočnosťami, čo potvrdzuje aj výpis z účtu poistenca - žalobkyne vyžiadané od Všeobecnej zdravotnej poisťovne, s poukazom na to, že jediná existujúca lekárska správa od MEDENT s.r.o., vypracovaná MUDr. Almášim je datovaná 30.septembrom 2010. Na základe toho žiadal, aby

znalec vysvetlil tieto sporné skutočnosti v znaleckom posudku, teda aby bol za týmto účelom vypočutý resp. následne aby bol do konania pribratý iný znalec.

Dňa 9.2.2017 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 6.2.2017 k predmetnému znaleckému posudku č.1/2016 MUDr. Abelovského, v ktorom právny zástupca žalovaného uviedol, že navrhuje, aby znalci boli dodatočne preposlané otázky v počte 33, ktoré on navrhol, aby znalec na ne odpovedal, v dôsledku čoho takýto znalecký posudok považuje za neúplný, keďže znalec výslovne odpovedal len na otázku určenú v uznesení o nariadení znaleckého dokazovania a teda žiadal doplniť znalecký posudok v časti otázok, ktoré doručil Okresnému súdu Zvolen v podaní zo dňa 5.10.2016.

8. Dňa 27.4.2017 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalobkyne zo dňa 24.4.2017 k znaleckému posudku MUDr. Abelovského, v ktorom okrem iného uviedla, že k nemu v zásade nemajú žiadne pripomienky, ale navrhli, aby na vytýčený termín pojednávania bol predvolaný aj súdny znalec, ktorý by mal objasniť, v čom vznikol rozdiel v bodovom a teda aj finančnom vyjadrení, oproti znaleckému posudku vypracovanom MUDr. Cikatricisom v trestnom konaní.

9. Dňa 8.9.2017 bola na tunajší súd doručená žiadosť žalovaného, ktorý žiadal odročiť termín pojednávania na neurčito, ktorý bol nariadený na 25.9.2017 z dôvodu, že navrhol prerušiť toto súdne konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod č.k.5Nt/3/2017, keď v tomto konaní sa rieši jeho návrh na povolenie obnovy konania, ktorý podal dňa 31.1.2017 na tunajší súd práve proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k.2T/57/2012, od ktorého odvodzuje v tomto súdnom konaní žalobkyňa svoje nároky, keďže z jeho pohľadu sa vyskytli veľmi závažné nové skutočnosti a dôkazy, ktoré môžu mať vplyv na iné rozhodnutie o jeho vine vo vzťahu ku konfliktu medzi ním a žalobkyňou zo dňa 3.10.2010. Poukázal na to, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.5Nt/3/2017 bolo súdom prvého stupňa rozhodnuté 7.6.2017, s tým, že vec by v súčasnosti mala byť na odvolacom Krajskom súde Banská Bystrica, s tým, že každopádne ešte nebola právoplatne skončená.

10. Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie na deň 8.12.2014, ktoré súd zrušil z dôvodu, že žalovaný podal návrh na prerušenie konania a následne potom čo súd tento návrh zamietol, podal voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, o ktorom musel rozhodovať nadriadený súd. Následne súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 2.11.2015, na ktorom súd vec meritórne prejednal a odročil na neurčito, za účelom doplnenia dokazovania. Po vykonanom znaleckom dokazovaní súd nariadil pojednávanie na deň 19.6.2017, ktorý termín musel súd zrušiť na základe žiadosti žalovaného, s poukazom na jeho dočasnú PN. Nakoniec súd nariadil pojednávanie na deň 25.9.2017, na ktorom tiež vec meritórne prejednal a rozhodol.

Súd na týchto pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom znalca, oboznámil sa s prednesmi právnych zástupcov strán sporu a vykonal listinné dôkazy a to: príjmové pokladničné doklady z č.l.10, znalecký posudok č.50/2011 MUDr. Pavla Cikatricisa z č.l.23-33, vyjadrenie poisťovne KOOOPERATIVA zo dňa 19.11.2010 z č.l.97, výzvu žalobkyne zo dňa 3.12.2013 z č.l.98 vrátane poštového podacieho hárka z č.l.99, vyjadrenie Všeobecnej zdravotnej poisťovne zo dňa 22.2.2016 z č.l.112-120, vyjadrenie KOOOPERATIVA poisťovňa a.s. zo dňa 10.3.2016 z č.l.121 vrátane oznámenia o úraze z č.l.122, oznámenie z podozrenia zo spáchania poisťovacieho podvodu adresované žalovaným poisťovní KOOOPERATIVA zo dňa 11.7.2011 z č.l.132-133, žiadosť o poskytnutie informácie zo dňa 22.7.2013 z č.l.134, podnet na vykonanie daňovej kontroly zo dňa 14.1.2014 z č.l.153, odpoveď na podnet zo dňa 20.1.2014 z č.l.154, znalecký posudok č.1/2016 znalca MUDr. Martina Abelovského zo dňa 2.12.2016 z č.l.167-175, rozhodnutie o nesprístupnení informácie zo dňa 17.6.2015 VZP vrátane žiadosti zo dňa 3.6.2015, rozhodnutie o nesprístupnení informácie VZP zo dňa 9.7.2015 vrátane žiadosti zo dňa 7.7.2015, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, odbor kriminálnej polície zo dňa 19.3.2014, tiež vykonal dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania a oboznámil sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen 2T/57/2012 vrátane spisu 5Nt/3/2017, pričom zistil tento skutkový stav.

Z prednesu právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaniach súd okrem iného zistil, že sa v celom rozsahu pridržiali podanej žaloby, ako aj ich ďalších písomných vyjadrení a nad rámec toho k veci uviedol, konkrétne k vznesenej námietke premlčania protistranou, že v podstate sa žalobkyňa až momentom vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Zvolen v trestnom konaní dozvedela o tom, kto za škodu zodpovedá a preto nárok nepovažujú za premlčaný. K ostatným námietkam protistrany uviedol, že sú v podstate obdobné s tými, ktoré boli ním predstreté už v trestnom konaní, s tým, že trestný

súd sa s nimi podrobne zaoberal a vysporiadal. Žalovaný bol právoplatne odsúdený za skutok ublíženia na zdraví vo vzťahu k žalobkyni, s tým, že podľa ich názoru bola táto skutočnosť nesporná, pretože v opačnom prípade by súd aplikoval zásadu „in dubio pro reo“, čo sa však nestalo, s tým, že tento právny názor bol potvrdený aj Krajským súdom v Banskej Bystrici resp. Najvyšším súdom Slovenskej republiky a preto nie je prípustné opätovne preskúmať, či sa stal predmetný skutok resp. kto za neho zodpovedá. Pokiaľ ide o výšku škody, trval na tom, že vo vzťahu k výdavkom, ktoré boli vynaložené na ošetrovanie nie je podstatné či tieto boli zaevidované do účtovníctva predmetného zariadenia resp. či boli vydané elektronickou pokladnicou ako pokladničný doklad alebo na paragóne, ale jednoznačne bolo preukázané, že boli žalobkyňou zaplatené. Na záver uviedol, že podľa jeho názoru vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny základ nároku žalobkyne je daný, s tým, že s poukazom na vypracovaný znalecký posudok v tomto konaní znalcom MUDr. Abelovským navrhli, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 818,95 € z titulu bolestného a čiastku 47,- € z titulu vecných nákladov a v prevyšujúcej časti zobrať žalobu späť, t.j. v časti o zaplatenie sumy 446,70 € s príslušenstvom.

Z výsluchu žalobkyne na pojednávaní súd okrem iného zistil, že v celom rozsahu poukázala na to, čo uviedol jej právny zástupca, s tým, že viac nemá k veci čo dodať, keďže ona si uplatnila len tú škodu, ktorú ohodnotil MUDr. Cikatricis a nad rámec toho si viac neuplatnila.

Z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní súd okrem iného zistil, že sa v celom rozsahu pridržiava ich písomných vyjadrení a nad rámec toho k veci uviedol, že predovšetkým by sa súd mal vysporiadať s námietkou premlčania, keďže skutok sa mal stať dňa 3.10.2012 a návrh na súd bol podaný až dňa 12.2.2014, keď v trestnom konaní si nárok na náhradu škody uplatnila až v konaní pred súdom a nie do momentu preštudovania vyšetrovacieho spisu, v dôsledku čoho bola v trestnom konaní odkázaná na uplatnenie svojho nároku na náhradu škody v občianskom súdnom konaní, k čomu došlo až dňa 12.2.2014. Taktiež namietol použitie znaleckého posudku MUDr. Cikatricisa ako dôkaz v tomto konaní, keďže podľa ich vedomostí už dotýčny nie je znalcom a teda ho nie je možné v konaní ako znalca vypočuť.

Z výsluchu žalovaného na pojednávaní súd okrem iného zistil, že zranenia, na ktoré poukazuje žalobkyňa, považuje za fiktívne a tieto sa podľa neho nestali v čase skutku, za ktorý bol odsúdený, preto žiadal preveriť, či vôbec a kedy sa tieto zranenia stali a či on je zodpovedný za škodu tým spôsobenú. Dôkazom toho podľa neho je, že pri prvotnej výpovedi na polícii uvádzala, že si zranila hlavu, ale neuvádzala ďalšie zranenia a uvádzala, že nie je ani potrebné u nej lekárske ošetrovanie. Taktiež z lekárskej správy MUDr. Spurného, chirurga, vyplýva, že ten iba konštatoval pomliaždenie vlasatej časti hlavy, ale nie sú tam spomínané a tým pádom ani podložené žiadne ďalšie zranenia. Opätovne spochybnil, že pritom ako napadol žalobkyňu dňa 3.10.2010 by jej spôsobil zlomeninu sánky. Namietal, že ani prvostupňový, ani druhostupňový trestný súd sa dostatočne nevysporiadali s jeho námietkou, že v spoločnosti MEDENT s.r.o. u MUDr. Almášiho mala byť ošetrovaná 5.10.2010, avšak pôvodná správa je zo dňa 30.9.2010, čo súdy uzavreli v podstate ako administratívny omyl tým, že MUDr. Almáši mal v počítači zle nastavený dátum, resp. to dotýčny vysvetlil tým, že dátumy sa niekedy upravujú kvôli limitom poisťovne, v tejto súvislosti odkázal na správu od Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktorú požiadal o poskytnutie informácií v tejto veci, z ktorej podľa jeho názoru vyplýva, že v danom čase nemal MUDr. Almáši dôvod tieto dátumy upravovať z tohto dôvodu. Poukázal na to, že on podal aj podnet na Generálnu prokuratúru SR, či nedošlo k falšovaniu verejnej listiny. Pokiaľ ide o žalobkyňou predložené príjmové pokladničné doklady, uviedol, že si bol v ambulancii MUDr. Almášiho prefotiť cenník výkonov a napr. panaromatická snímka je tam uvedená úhrada 12,- €, avšak v doklade predloženom žalobkyňou je úhrada za RTG snímok len 4,- €. Tiež namietal, že tieto sú vypísané len na bežnom tlačive a nepochádzajú z elektronickej pokladne resp. z počítača s fiškálnou pamäťou. Podľa jeho názoru teda žalobkyňa bola u MUDr. Almášiho na ošetrovaní 30.9.2010 a potom čo u nich cez víkend došlo k incidentu, uvedomila si, že by to mohla použiť voči nemu v rámci trestného konania. Vo vzťahu k namietanej skutočnosti, že žalobkyni malo byť plnenie poskytnuté už poisťovňou, špecifikoval, že by sa malo jednať o poisťovňu KOOPERATIVA a.s. a toto poistné plnenie malo byť vyplácané z úrazového poistenia. Jeho poisťovňa z titulu regresných nárokov nekontaktovala. Na záver žalovaný k veci uviedol, že okrem zlomeniny sánky, ktoré ako zranenie nevyplyva zo zdravotnej dokumentácie po 3. októbri 2010, rovnako nemalo byť hodnotené ani pomliaždenie hlavy, keďže pôvodne žalobkyňa tvrdila, že takéto poranenie hlavy mala v zadnej časti, konkrétne v policajnej zápisnici zo dňa 3.10.2010 a tiež pri rekonštrukcii dňa 25.11.2010 resp. na hlavnom pojednávaní dňa 4.10.2012. Podľa jeho názoru žalobkyňa neuniesla v konaní dôkazné bremeno a preto žiadal súd žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Z výsluchu súdneho znalca MUDr. Martina Abelovského na pojednávaní súd okrem iného zistil, že na otázku právneho zástupcu žalobkyne, či vie vysvetliť rozdiel, ktorý vznikol v ním podanom znaleckom posudku a v znaleckom posudku MUDr. Cikatricisa vypracovaného v trestnom konaní, pokiaľ ide o

výšku bodového hodnotenia resp. celkovú výšku bolestného s poukazom na to, že nedošlo k zmene zdravotného stavu, znalec uviedol, že účelom ním podaného znaleckého posudku bolo výlučne určenie bodového ohodnotenia, v dôsledku čoho on vychádzal zo zdravotnej dokumentácie, ktorá bola súčasťou spisu a v znaleckom posudku ohodnotil 2 položky, a to pomliaždenie hlavy a zlomeninu sánky bez posunu, ktoré sa nachádzajú v prílohe č.1 k zákonu č.437/2004 Z.z., s tým, že v znaleckom posudku MUDr. Cikatricisa boli ohodnocované ešte ďalšie položky a to za pomliaždenie končatín, avšak podľa jeho názoru tam tieto neboli uvedené správne, keďže v predmetnej prílohe sú tieto položky uvádzané ako ťažké pomliaždenie, čiže aby ich bolo možné podľa tejto prílohy oceniť, avšak takéto poškodenie zdravia z predloženej zdravotnej dokumentácie nevyplývalo a preto ich on ani v znaleckom posudku neuviedol. Na otázku žalovaného, aby uviedol z čoho vychádzal, keď ohodnocoval zlomeninu sánky žalobkyne, znalec uviedol, že vychádzal zo zdravotnej dokumentácie, ktorá bola súčasťou spisu, a to konkrétne z lekárskej správy MUDr. Spurného z Chirurgickej ambulancie v Krupine zo dňa 4.10. a tiež zo správy MUDr. Almášiho z nasledujúceho dňa, kde bola konštatovaná zlomenina sánky, na základe RTG vyšetrenia. Na otázku žalovaného, či sa v súdnom spise nachádza aj RTG snímok, znalec uviedol, že sa tam nachádza popis tohto snímku, ktorý je súčasťou predmetnej lekárskej správy, pričom RTG snímok sa tam nachádzať nemôže, keďže sa jedná o digitalizovanú fotku. Súd nepripustil ďalšiu otázku žalovaného položenú znalcovi, aby sa vyjadril k skutočnosti, že v správe zdravotnej poisťovne žalovanej sa takýto úkon RTG snímok nenachádza, keď súd poučil žalovaného čo bolo predmetom znaleckého dokazovania a teda, že znalec sa k tejto otázke nemôže vyjadrovať. Na otázku žalovaného, či pomliaždenie hlavy, ktoré bodovo ohodnocoval ohľadne pravej spánkovej časti, či takéto zranenie je niekde zmienené v zdravotnej dokumentácii, znalec uviedol, že táto diagnóza bola uvedená v lekárskej správe MUDr. Spurného. K tomu ešte znalec dodal, že pre účely bodového ohodnotenia je jedno aká časť hlavy bola pomliaždená s poukazom na predmetnú prílohu, z ktorej sa vychádza a kde je toto ohodnotené 5 bodmi. Na otázku žalovaného, aby sa vyjadril kto vyhotovil tento znalecký posudok, resp. prečo je v závere pečiatka znaleckej lekárskej organizácie, keď bol do konania pribratý ako znalec fyzická osoba, na čo znalec uviedol, že pracuje aj ako člen znaleckej organizácie, ale znalecký úkon vypracoval on osobne, tak ako je to aj v závere znaleckého posudku uvedené.

Z príjmových pokladničných dokladov vystavených firmou MEDENT s.r.o., IČO: 36852759 súd zistil, že ako platiteľ je tu uvádzaná Ľubomíra Selecká, pričom sa jedná konkrétne o príjmový pokladničný doklad zo dňa 5.10.2010 dvakrát, keď v jednom je uvádzaná čiastka 35,- € za čelustnú sánkovú fixáciu po fraktúre sánky a pri druhom príjmovom doklade je uvádzaná suma 4,- € RTG PAN a pri ďalšom príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 6.10.2010 je uvádzaná suma 4,- € RTG PAN a v príjmovom pokladničnom doklade zo dňa 11.11.2010 je suma 4,- € RTG PAN.

Zo znaleckého posudku č.50/2011 zo dňa 14.12.2011 znalca MUDr. Pavla Cikatricisa, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, chirurgia súd okrem iného zistil, že v časti IV. Záver na otázku č.5 vyčíslil bodové hodnotenie a finančne zdôvodniť bolestné poškodenej Ľ. J., nar. X.X.XXXX po poranení dňa 3.10.2010, znalec v odpovedi uviedol, že pri postupe podľa zákona č.437/2004 Z.z. je toto vyčíslenie nasledovné: 1/ 3 Pomliaždenie spánkovej oblasti hlavy vpravo (škála bodového hodnotenia od 0-5 bodov) hodnotil počtom bodov 5, 2/ 113e Pomliaždenie praveho lakťa (škála bodového hodnotenia od 0-15 bodov) hodnotil počtom bodov 15, 3/ 160b Pomliaždenie ľavého kolena (škála bodového hodnotenia od 0-15 bodov) hodnotil počtom bodov 15, 4/ 15a Zlomenina sánky bez posunu úlomkov (škála bodového hodnotenia od 0-50) hodnotil počtom bodov 50, spolu bolestné 85 bodov, s tým, že v roku 2009 2 % z priemernej mesačnej mzdy (744,50 €) zamestnanca Národného hospodárstva činili 14,89 €, čo je hodnotenie za 1 bod bolestného v platnosti pre celý rok 2010 (odsek 2 § 5 zákona č.437/2004 Z.z.). Finančné zdôvodnenie bolestného poškodenej Ľ. J., nar. X.X.XXXX za poranenie zo dňa 3.októbra 2010 predstavuje tak finančnú náhradu 1.265,65 € (85 x 14,89). Súčasťou tohto znaleckého posudku ako príloha je aj ambulantná správa MUDr. Petra Spurného, chirurga Mestskej nemocnice s poliklinikou v Krupine zo dňa 4.10.2010, týkajúca sa žalobkyne, z ktorej súd okrem iného zistil, že prosí o láskavé odborné vyšetrenie po úraze ľ.mandibulárneho kĺbu, napadol a udrél ju brat 3.10. asi o 01.30 hod. päťou do ľavej dolnej čeľuste, udréla si o stenu hlavu v pravej spánkovej oblasti, pravý lakeť v oblasti olekranu, ľ.koleno, kde je krvný výron v oblasti jabĺčka 2 cm, Rtg lebky a ľ.mandibuly nekvalitné snímky, diagnóza: pomliaždenie ľavého líca, pravej spánkovej oblasti praveho lakťa a ľavého kolena, doba liečenia a PN sa určí po odborných vyšetreniach, diagnóza S00.0-povrchové poranenie vlasatej časti hlavy. Taktiež prílohou tohto znaleckého posudku je lekárska správa - nález, na ktorej je dátum vytlačenej z počítača 30.9.2010 a rukou napísaný 5.10.2010 MUDr. Martina Almášiho - MEDENT s.r.o. Súd okrem iného zistil, že sa týka žalobkyne ako pacienta, ktorá bola odoslaná zo spádu na ošetrovanie stav po úraze Subj.pac.rekl.spontánne bolesti pred uchom vľavo vystupňované pri exkurziách sánky, obj: EO: tvár bez opuchu a defigurácie, IO: oklúzne pomery v norme, RTG: nedisloz.zlomenina

art.výbežku sánky vľavo, Z: dg: Fr,proces.artic.mandibulae 1.sin.sine dislock. Th: v topickej anestéze naviazanie I vyho lig.a sfixovanie 2.vertik.slučkami, KO zajtra na RTG. Pacientka poučená o spôsobe Th, možnostiach komplikácie súvisiacich s fixáciou a technika rozvoľnenia. Taktiež ako príloha tohto znaleckého posudku je správa z 11.11.2010 MEDENT s.r.o. MUDr. Martin Almáši, stomatológ, kontrola: subj. bez obtiaží obj. FO tvár bez defigurácie, oklúzne pomery v norme bez uvoľnenia fix. RTG: Art výbežok bez dislog, Th: v topick.anest.extr.fixácie, KO p.p., dopor. naďalej šetriaci režim (poznámka súdu: nečitateľné časti na doklade, ktorý tvorí súčasť znaleckého posudku boli súdom zistené z dokladu na čl.10 spisu, ktorý je totožný s týmto písomným dokladom).

Zo znaleckého posudku č.1/2016 zo dňa 2.12.2016 znalca MUDr. Martina Abelovského, z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia súd okrem iného zistil, že úlohou znalca bolo po oboznámení sa so spisovým materiálom Okresného súdu Zvolen sp.zn.10C/38/2014 a prípadnými ďalšími vyžiadanými dokladmi a po vykonaní prípadných ďalších potrebných úkonov vyčísliť bodové hodnotenie a vypočítať výšku náhrady za bolesť žalobkyne Ľubomíry Seleckej, nar. 9.7.1976 v súvislosti s poškodením jej zdravia dňa 3.10.2010. V časti II. B/Posudková časť znalec skonštatoval, že pri posúdení výšky náhrady za bolesť vychádzal z dostupných lekárskejších správ, keď poškodená bola primárne ošetrovaná u MUDr. Spurného v Chirurgickej ambulancii v Krupine a následne bola liečená pre zlomeninu sánky u zubného lekára MUDr. Almášiho vo Zvolene. Pri primárnom vyšetrení chirurgom bolo konštatované pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti vpravo, pomliaždenie tváre vľavo, pomliaždenie pravého lakťa a pomliaždenie s malou podliatinou v oblasti ľavého kolena. Vzhľadom na posúdenie zranenia tváre bola následne odoslaná na stomatochirurgickú konzultáciu. Pri primárnom vyšetrení nebola potrebná žiadna liečba, mala odporúčanú len ďalšiu konzultáciu. Ďalej chirurgom liečená nebola. V ďalšom priebehu liečby bola liečená pre diagnostikovanú zlomeninu ľavého kĺbneho výbežku sánky. Pomliaždenia končatín si nevyžiadali žiadnu špecifickú liečbu, nedošlo k obmedzeniu funkcie v zmysle obmedzenia pohyblivosti kĺbov, končatín. Pomliaždenia končatín si nevyžiadali fixáciu. Bolesťivosť, aj ťažkosti vychádzali len z diagnostikovej zlomeniny sánky, ktorá si vyžiadala aj špecifickú primeranú liečbu medzi - čeľustnou fixáciou. Pri určovaní výšky náhrady za bolesť vychádzal zo zákona č.437/2004 Z.z. v prílohe č.1 tohto zákona sú taxatívne uvedené všetky položky - diagnózy telesných poškodení, ktoré možno oceniť v posudzovaní výšky náhrady za bolesť. Pri pomliaždení končatín sú uvedené len pomliaždenia ťažšieho stupňa. V chirurgii sa za pomliaždenie ťažšieho stupňa považujú poškodenia kĺbov a úsekov končatín, ktoré spôsobujú obmedzenie funkcie, je nutná fixácia pomliaždených kĺbov a sú prítomné objektívne znaky poškodenia (výrazný opuch, plošný hematóm, obmedzenie pohyblivosti). V jemu dostupnej lekárskej dokumentácii takéto poškodenie končatiny u poškodenej nie je zdokumentované. Podľa dostupnej dokumentácie utrpela len ľahké pomliaždenia. Ľahké pomliaždenia končatín a jednoduché odreniny nie sú uvedené v prílohe 1 predmetného zákona a tak nie sú predmetom oceňovania podľa tohto zákona. Riadne zdokumentované bolo pomliaždenie pravej spánkovej oblasti hlavy a zlomenina sánky bez posunu úlomkov, s tým, že opisy lekárskejších nálezov sú uvedené v nálezovej časti posudku. Pokiaľ ide o bodové hodnotenie úrazu poškodenej, hodnota bodu sa stanovuje ako 2 % priemernej mesačnej mzdy v Národnom hospodárstve SR uverejnenej Štatistickým úradom SR za predchádzajúci kalendárny rok. Opatrením Ministerstva zdravotníctva sa ustanovuje aj výšku náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2010 za 1 bod na 14,89 €. V časti III. Záver tohto znaleckého posudku je uvedené, že pokiaľ jeho úlohou bolo vyčísliť bodové hodnotenie a vypočítať výšku náhrady za bolesť žalobkyne Ľ. J., nar. X.X.XXXX, toto stanovil na 55 bodov, čo v peňažnom vyjadrení predstavuje sumu 818,95 €. Konkrétne v časti IV. Príloha je špecifikované bodové hodnotenie úrazu, a to konkrétne pomliaždenie hlavy vpravo položka 3 z prílohy č.1, počet bodov 5 a zlomenina sánky bez posunu, položka 15a z prílohy č.1, počet bodov 50, spolu za bolesť 55 bodov (55 x 14,89) 818,95 €. Na konci je uvedené, že znalecký úkon vypracoval a ako osoba, ktorú je možné vo veci vypočítať MUDr. Martin Abelovský. Na znaleckom posudku sa nachádza pečiatka Znaleckej lekárskej organizácie s.r.o., odbor zdravotníctvo a farmácia, súdne lekárstvo, chirurgia. V znaleckej doložke je uvedené, že znalecký úkon vypracoval ako znalec zapísaný v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedený Ministerstvom spravodlivosti SR pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, evidenčné číslo znalca 914684.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.2T/57/2012 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 29.5.2013 č.k.2T/57/2012-250, ktorým súd rozhodol, že obžalovaný C. D., nar. XX.X.XXXX je vinný, že dňa 3.10.2010 v čase okolo 01.50 hod. v meste Krupina, na ulici 29.augusta, na dvore rodinného domu č.606 po predchádzajúcom konflikte fyzicky napadol svoju sestru Ľ. J., nar. X.X.XXXX tým spôsobom, že ju oboma rukami chytil za sveder a hodil ju na dlážku, kde ju päťou uderil do oblasti tváre, čím Ľ. J., nar. X.X.XXXX spôsobil zranenie a to zlomeninu ľavej sánky, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní

30 dní, teda inému úmyselne ublížil na zdraví, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom súd mu výkon trestu podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným, a to Sociálnej poisťovni škodu z titulu vyplatených nemocenských dávok vo výške 241,30 € a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. škodu z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti vo výške 22,50 €. Zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú L. J., nar. X.X.XXXX odkázal s jej nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie. Proti tomuto rozsudku bolo podané obžalovaným odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 25.9.2013 sp.zn.3To/100/2013, ktorým podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného zamietol. Dňa 10.7.2014 bolo na tunajšom súde podané dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici 3To/100/2013 zo dňa 25.9.2013 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene 2T/57/2012 zo dňa 29.5.2013. O tomto dovolaní bolo rozhodnuté Najvyšším súdom Slovenskej republiky uznesením zo dňa 10.12.2014 sp.zn.3Tdo/69/2014, ktorým bolo podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. D. odmietnuté.

Z pripojeného vyšetrovacieho spisu OO PZ Krupina, ČVS: ORP-388/KA-ZV-2011 súd okrem iného zistil, že znalecký posudok č.50/2011 znalca MUDr. Pavla Cikatricisa zo dňa 14.12.2011 bol na OO PZ v Krupine doručený dňa 23.12.2011. Znalec MUDr. Pavol Cikatricis bol na OO PZ Krupina vypočutý dňa 16.2.2012, s tým, že pri jeho výsluchu bol okrem povereného príslušníka PZ, zapisovateľa a znalca prítomný aj obvinený C. D. a jeho obhajkyňa Mgr. Katarína Uhrínová. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu vyplýva, že sa toto preštudovanie uskutočnilo dňa 14.3.2012 na OO PZ Krupina, s tým, že poškodená Ľubomíra Selecká sa na preštudovanie dostavila a bola o úkone vyzozumená poštou dňa 12.3.2012. Tiež splnomocnenec poškodenej JUDr. Peter Poláček sa na preštudovanie dostavil a o úkone bol vyzozumený poštou dňa 7.3.2012. Splnomocnenec, ako aj poškodená uviedli, že nemajú žiadne návrhy.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn.5Nt/3/2017 súd zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 7.6.2017 č.k.5Nt/3/2017-44, ktorým súd podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného D. C., nar. XX.X.XXXX, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn.2T/57/2012 zo dňa 29.5.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.3To/100/2013 zo dňa 25.9.2013 zamietol, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Z vyjadrenia KOOPERATIVA poisťovňa a.s. zo dňa 19.11.2010 súd zistil, že ho adresovali L. J., s tým, že sa jedná o poistnú udalosť č.XXXXXXXXXXX - informácia o poistnom plnení za čas nevyhnutného liečenia úrazu zo dňa 3.10.2010 z poistnej zmluvy č.XXXXXXXXXXX, z ktorého vyplýva, že jej poukázali k tejto poistnej udalosti poistné plnenie vo výške 199,16 €, keď podľa platných poistných podmienok plnenie vyčíslili podľa Oceňovacích tabuliek ich spoločnosti, platných v čase vzniku úrazu, za najvyššie ohodnotené utrpené poranenie podľa bodu AA34 zlomenina sánky jednostranná bez posunutia úlomkov alebo s posunom liečená konzervatívne 6 % z poistnej sumy pre uvedené riziko, platnej v čase vzniku úrazu. Súčasne s týmto plnením poukázali maximálnu možnú sumu za náklady spojené s vyplnením tlačiva lekárom vo výške 4,98 €. Z pripojenej poštovej poukážky vyplýva, že bola v prospech žalobkyne vyplatená KOOPERATIVOU a.s. suma 204,14 €.

Z vyjadrenia KOOPERATIVA poisťovňa a.s. zo dňa 10.3.2016 súd okrem iného zistil, že sa týka poistnej udalosti č.XXXXXXXXXXX zo dňa 3.10.2010 z poistnej zmluvy č.XXXXXXXXXXX, s tým, že zasielajú aj podklady na základe ktorých poškodenej L. J. bolo vyplatené poistné plnenie za úraz zo dňa 3.10.2010 (zlomenina artikúlárneho výbežku sánky vľavo), keď poznamenali, že v zmysle poistných podmienok č.811 článok 9 odsek 3 platí, že ak bolo poistenému jediným úrazom spôsobených niekoľko telesných poškodení rôznych druhov plní poisťovňa za čas nevyhnutného liečenia toto poškodenia, ktoré je hodnotené najvyššie. Pri predmetnom úraze došlo aj k pomliaždeniu lakt'a, kolena a hlavy. Za tieto telesné poškodenia bolo priznané poistné plnenie podľa oceňovacích tabuliek 2,5 % z poistnej sumy za čas nevyhnutného liečenia úrazu. Nakoľko najvyššie ohodnotené telesné poškodenie bola zlomenina sánky, v zmysle poistných podmienok bolo vyplatené poistné plnenie iba za zlomeninu sánky 199,16 € spolu s nákladmi za vyplnenie tlačív a lekárom pre poisťovňu vo výške 4,98 €. Regres (náhradu škody voči žalovanému) si poisťovňa nenárokovala.

Z oznámenia o úraze (čas nevyhnutného liečenia a trvalé následky úrazu) zo dňa 15.11.2010 súd zistil, že toto bolo doručené KOOPERATIVA poisťovňa a.s. 15.11.2010, ako poistený je tu uvedená žalobkyňa, ktorá toto tlačivo vyplňala, ako úraz je tu uvedený úraz 3.10.2010, hodina úrazu 01.30 hod., miesto

úrazu dvor rodinného domu, popis úrazového deja : udrel ju brat v ľavej dolnej čeľuste, popis poranenia : zlomenina artikulárneho výbežku sánky vľavo, prvé ošetrenie poskytnuté dňa 5.10.2010 o 14.00 hod. MUDr. Martin Almáši - dentoalveolárna chirurgia - MEDENT s.r.o.. Súčasťou je aj správa ošetrojúceho lekára o úraze poistenej osoby, ktorú podával MUDr. Pavel Krátky, všeobecný lekár pre dospelých dňa 15.11.2010, kde ako prvé lekárske ošetrenie úrazu je uvedené 4.10.2010 09.53 hod., zdravotnícke zariadenie Chirurgická ambulancia v Krupine. Tiež je tu uvedený podrobný popis telesného poškodenia spôsobeného úrazom, spôsob a druh ošetrenia, nález s opisom, skutočná doba nevyhnutného liečenia, doba trvania práceneschopnosti.

Z výzvy zo dňa 3.12.2013 súd zistil, že ho adresovala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovanému, v ktorom poukázala na rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k.2T/57/2012-250 zo dňa 29.5.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici 3To/100/2013 zo dňa 25.9.2013, s tým, že v súvislosti s jeho protizákonným konaním bola jej ako poškodenej preukázateľne spôsobená škoda v súvislosti s bolestným vo výške 1.265,65 € s odkazom na znalecký posudok MUDr. Cikatricisa a tiež škoda spôsobená vynaložením priamych nákladov na ošetrenie po úraze vo výške 47,- €. Na základe týchto skutočností žiadala o úhradu sumy v celkovej výške 1.312,65 € do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Z pripojeného poštového podacieho hárka vyplýva, že dňa 4.12.2013 pod podacím číslom XXXXXXXXXX bola žalovanému doručovaná poštová zásielka.

Z výpisu z účtu poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. za obdobie od 1.8.2010 do 31.1.2011 súd zistil, že sa týka žalobkyne, s tým, že v časti II. Zdravotná starostlivosť je uvedený zoznam poskytnutých zdravotných výkonov a služieb, výška úhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, poskytovateľ zdravotnej starostlivosti a dátum, kedy bola predmetná zdravotnícka starostlivosť poskytnutá.

Z oznámenia z podozrenia zo spáchania poisťovacieho podvodu zo dňa 11.7.2011 súd zistil, že ho adresoval žalovaný KOOOPERATIVE poisťovne a.s., ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa tým, že si uplatnila poistné plnenie z titulu úrazu, ktorý jej mal on spôsobiť dňa 3.10.2010, hoci bola predložená lekárska správa zo dňa 30.9.2010 od MUDr. Almášiho - MEDENT s.r.o..

Zo žiadosti o poskytnutie informácie k poistnej udalosti XXXXXXXXXX zo dňa 3.10.2010 súd zistil, že sa jedná o list zo dňa 22.7.2013, ktorý žalovaný adresoval KOOOPERATIVA poisťovňa a.s., v ktorej žiadal o poskytnutie tam špecifikovaných informácií.

Z podnetu na vykonanie daňovej kontroly zo dňa 14.1.2014 súd zistil, že ho adresoval žalovaný Daňovému úradu Zvolen, keď týmto podal podnet na vykonanie daňovej kontroly na daňový subjekt MEDENT s.r.o., IČO: 36852759, pričom žiadal, aby bolo zistené, či sa realizovalo plnenie medzi týmto subjektom a žalobkyňou dňa 5.10.2010, 6.10.2010 a 11.11.2010 v celkovej výške 47,- € a či predmetné pokladničné doklady, ktoré boli vystavené na tieto sumy sú hodnoverné, úplné a originálne a či boli prijaté finančné prostriedky skutočne zaúčtované v účtovníctve tohto subjektu.

Z odpovede na podnet zo dňa 20.1.2014 súd zistil, že ho adresoval Daňový úrad Banská Bystrica, pobočka Zvolen žalovanému, v ktorom uviedli, že na základe jeho podnetu bolo postupované v súlade s § 37 až 39 v nadväznosti na § 19 zákona č.563/2009 Z.z. o správe daní, keď posúdenie správnosti a úplnosti daňových dokladov bolo postúpené Finančnému riaditeľstvu SR, odbor podpory a služieb pre verejnosť, s tým, že o výsledku daňového konania ho nemôžu informovať, nakoľko nie je osobou oprávnenou oboznamovať sa s daňovým tajomstvom.

Z rozhodnutia o nesprístupnení informácie (čiastočné) zo dňa 17.6.2015 súd zistil, že sa jedná o rozhodnutie Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., ktorým nevyhovela žiadosti žalovaného, ktorej predmetom bolo zaslanie kópií faktúr, na základe ktorých boli vyčíslené náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineného treťou osobou a zároveň vyhovela a sprístupnila informáciu o dohodnutom mesačnom objeme poskytovateľa MEDENT s.r.o. v období od 1.9.2010 do 30.11.2010, s tým, že špecializovaná zubno-lekárska zdravotná starostlivosť, v odbore stomatológia : 3.773,- € mesačne, špecializovaná zubno-lekárska zdravotná starostlivosť, v odbore dentoalveolárna chirurgia : 320,- € mesačne.

Z rozhodnutia o nesprístupnení informácie (čiastočné) zo dňa 9.7.2015 súd zistil, že sa jedná o rozhodnutie Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., ktorým nevyhovela žiadosti žalovaného, predmetom ktorej bolo sprístupnenie informácie, či bola poskytovateľom zdravotnej starostlivosti spoločnosťou MEDENT s.r.o. vykázaná zdravotná starostlivosť poistenke pani L. J. a zároveň vyhovela a sprístupnila informáciu o zmluvných objemoch poskytovateľa - spoločnosti MEDENT s.r.o. za obdobie september a október 2010, s tým, že v mesiaci september 2010 táto spoločnosť pre odbor stomatológia prečerpala zmluvný objem, pre odbor dentoalveolárna chirurgia zmluvný objem nebol prekročený, v mesiaci október 2010 pre odbor stomatológia nevyčerpala zmluvný objem, pre odbor dentoalveolárna chirurgia zmluvný objem bol prekročený. Zároveň informovali žiadateľa, že v prípade ak poskytovateľ v niektorom mesiaci

nedočerpá svoj zmluvný objem a v inom mesiaci naopak dohodnutý zmluvný objem prečerpá, poisťovňa mu preplatí sumu na dohodnutý zmluvný objem maximálne však do výšky nedočerpaného zmluvného objemu z predchádzajúceho obdobia.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície zo dňa 19.3.2014 ČVS: ORP-170/3-VYS-ZV-2014 súd okrem iného zistil, že podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vec podozrenie zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) trestného zákona a prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť MUDr. Martin Almáši tým, že dňa 5.10.2010 ako ošetrojúci lekár stomatologickej ambulancie MEDENT s.r.o. uskutočnil ošetrovanie Ľ. J., nar. X.X.XXXX, o čom vystavil lekársku správu, na ktorej uviedol dátum dňa 30.9.2010, s tým, že dotýčny v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn.2T/57/2012 dňa 26.9.2012 ako svedok predložil tú istú lekársku správu, avšak s dátumom 21.9.2012, čím túto podstatne pozmenil v obsahu, aby ju použil ako pravú a predložil v uvedenom konaní ako dôkaz, o ktorom vedel, že je pozmenený na účel použiť ho ako pravý, vyšetrovateľ odmietol, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania, ani na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

11. Podľa § 135 ods. 1 posledná veta Občianskeho súdneho poriadku, ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

Podľa § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 449 ods. 1 OZ, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

Podľa § 1 zákona č.437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „citovaný právny predpis“), tento zákon ustanovuje

a) podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného právneho predpisu, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 citovaného právneho predpisu, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

V prílohe 1 Sadzby bodového hodnotenia I. Sadzby bodového hodnotenia za bolesť pri úrazoch je okrem iného uvedená položka 3 Pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, počet bodov 5 a položka 15a Zlomenina sánky bez posunutia úlomkov, počet bodov 50.

Podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č.21/2010 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2010 v § 1 je uvedené, že výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2010 za 1 bod je 14,89 €.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadza Európskej centrálnej banky platná k I.dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

12. Podľa § 162 ods. 1 C.s.p., súd konanie preruší, ak

a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 162 ods. 3 C.s.p., o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 8.9.2017 žalovaný žiadal zrušiť termín pojednávania v tejto veci nariadený na deň 25.9.2017 a pojednávanie odročiť na neurčito z dôvodu, že navrhol toto súdne konanie prerušiť. Po právnej stránke žalovaný tento svoj návrh nezodôvodnil odkazom na konkrétne zákonné ustanovenie, podľa ktorého žiadal konanie prerušiť, avšak súd z obsahu predmetného podania žalovaného zistil, že žalovaný toto súdne konanie navrhol prerušiť do právoplatného skončenia konania, vedeného na tunajšom súde pod sp.zn.5Nt/3/2017, ktorým je konanie o povolenie obnovy konania odsúdeného D. C., nar. XX.X.XXXX, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn.2T/57/2012 zo dňa 29.5.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.3To/100/2013 zo dňa 25.9.2013. Súd teda ustálil, že žalovaný navrhol prerušiť konanie v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 162 ods. 1 písm. a) C.s.p., teda že rozhodnutie v súdnej veci závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, keďže žalovaný tento svoj návrh na prerušenie konania zdôvodňoval tým, že tento súd je viazaný rozhodnutím iného súdu o tom, či bol spáchaný trestný čin resp. kto ho spáchal, nakoľko žalobkyňa odvodzovala svoje nároky na náhradu škody, ktorých sa v tomto konaní podanou žalobou domáhala, odkazom na trestné konanie, v ktorom bolo predmetným rozsudkom tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu vyslovené, že zo strany žalovaného došlo k spáchaniu tam špecifikovaného trestného činu žalovaným.

Súd sa teda stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že pokiaľ by predmetné trestné konanie nebolo ešte právoplatne skončené, bol by to jednoznačne dôvod, pre ktorý by súd konanie v súdnej veci prerušil, pretože otázku, či bol spáchaný trestný čin resp. kto ho spáchal, by súd v súdnej veci nebol oprávnený riešiť. Avšak vzhľadom k tomu, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že predmetné súdne konanie vo veci vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.2T/57/2012 je právoplatne skončené, keď vo veci rozhodol nielen Okresný súd Zvolen, ale v dôsledku podaného odvolania obžalovaného aj Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací a následne aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval o dovolaní obvineného a navyše súd zo spisu tunajšieho súdu sp.zn.5Nt/3/2017-44 tiež zistil, že v tomto konaní bolo už vo veci rozhodnuté, i keď neprávoplatne, dňa 7.6.2017, ktorým bol návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného D. C. zamietnutý, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, na základe týchto skutočností dospel súd k záveru, že neboli preukázané dôvody odvodňujúce prerušenie konania v súdnej veci a preto súd tento návrh žalovaného zamietol.

13. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 25.9.2017 zobrala žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 446,70 € s príslušenstvom. Ďalej sa domáhala už len zaplatenia

sumy 865,95 € s príslušenstvom. Súd o tomto čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodol tak, že zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 446,70 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1.1.2011 do zaplatenia, rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobkyne so žalobou, keďže žalovaný, ktorý bol prítomný na tomto pojednávaní nevyslovil so späťvzatím žaloby nesúhlas resp. neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré by so späťvzatím žaloby v predmetnej časti nesúhlasil.

14. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobkyne je, v časti v ktorej nebola vzatá späť, čiastočne dôvodná.

S poukazom na zásadu hospodárnosti konania sa súd prvotne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku zo strany žalovaného.

Keďže žalobkyňa si v žalobe uplatnila nároky z titulu škody na zdraví, pri ktorých platí len subjektívna premlčacia doba, súd zameral pozornosť na ustálenie momentu, kedy sa žalobkyňa ako poškodená dozvedela o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, t.j. kedy boli splnené predpoklady pre dôvodné podanie žaloby na náhradu škody, keďže pri posudzovaní, kedy sa poškodený dozvedel o škode je treba vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode, keď nestačí iba možnosť dozvedieť sa o vzniknutej škode resp. nestačí predpokladaná vedomosť o tejto škode, a zároveň sa má za to, že sa poškodený dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá v okamihu, kedy preukázateľne získal informácie o okolnostiach vzniku škody, ktoré mu napomôžu vytvoriť si dostatočne pravdepodobný úsudok o tom, ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 14.3.2012 došlo k preštudovaniu vyšetrovacieho spisu OO PZ Krupina, ČVS: ORP-388/KA-ZV-2011, a to aj žalobkyňou, ktorá bola na toto preštudovanie vyšetrovacieho spisu vyšetrovateľom predvolaná, s tým, že v tom čase už súčasťou vyšetrovacieho spisu bol aj znalecký posudok MUDr. Pavla Cikatricisa č.50/2011, s tým, že súd zároveň musel konštatovať, že ani z predmetného vyšetrovacieho spisu, ani z iných dôkazov v konaní nebolo preukázané, že by o tomto znaleckom posudku mala žalobkyňa vedomosť už skôr. Súd teda ustálil, že nasledujúci deň začala plynúť dvojiročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 14.3.2014. Nakoľko žaloba v súdnej veci bola podaná skôr, čiže pred uplynutím premlčacej doby, súd vznesenú námietku premlčania posúdil ako nedôvodnú a následne posudzoval dôvodnosť podanej žaloby na základe ďalších skutočností.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k.2T/57/2012-250 zo dňa 29.5.2013 uznaný za vinného, že dňa 3.10.2010 v čase okolo 01.50 hod. v meste Krupina, na ulici 29. augusta, na dvore rodinného domu č.606, po predchádzajúcom konflikte fyzicky napadol svoju sestru L.Í. J., nar. X.X.XXXX tým spôsobom, že ju oboma rukami chytil za sveter a hodil ju na dlážku, kde ju pästou udrhel do oblasti tváre, čím L. J. spôsobil zranenie a to zlomeninu ľavej sánky, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 30 dní, teda inému úmyselne ublížil na zdraví, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za čo bol aj odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, keď výkon trestu bol mu podmienene odložený a súd určil skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Zároveň týmto trestným rozsudkom bola žalobkyňa odkázaná s uplatnením jej nároku na náhradu škody na občiansko-súdne konanie.

Nakoľko sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia žalovanej sumy z titulu náhrady škody, súd z tohto dôvodu skúmal, či sú splnené zodpovednostné predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti, t.j.:

- 1/ protiprávny úkon,
- 2/ spôsobenie škody,
- 3/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
- 4/ zavinenie.

Pokiaľ ide o protiprávny úkon žalovaného, teda porušenie nejakej právnej povinnosti, súd mal vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Zvolen (po odvolaní žalovaného v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici uznesenie zo dňa 25.9.2013 sp.zn.3To/100/2013) tento zodpovednostný predpoklad preukázaný, keďže bol viazaný v zmysle citovaného ustanovenia § 193 C.s.p. (resp. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku ustanovením § 135 ods. 1 O.s.p.) týmto trestným rozsudkom o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Pokiaľ ide o vznik (existenciu) škody, z vykonaného dokazovania mal tiež súd preukázané, rovnako s poukazom na predmetný rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.5.2013, že žalobkyňa bola spôsobená ujma - škoda na zdraví. V tejto súvislosti súd analogicky poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.1Obdo/41/2011 zo dňa 17.5.2012, v ktorom je odkaz na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 269/2011-55 zo dňa 23.11.2011, z ktorého vyplýva, že pokiaľ je znakom skutkovej

podstaty trestného činu, za ktorý bol žalovaný účastník právoplatne odsúdený „spôsobenie škody na cudzom majetku“, potom si súd rozhodujúci o žalobe poškodeného, ktorý bol so svojim nárokom na náhradu škody spôsobenej takýmto trestným činom odkázaný na občianskoprávne konanie, nemôže vytvoriť vlastný názor na to, či žalobcovi bola trestným činom spôsobená škoda a kto ju spôsobil. Ústavne konformný výklad § 135 ods. 1 O.s.p. (poznámka súdu: v súčasnosti § 193 C.s.p.) totiž vyžaduje, aby súd rozhodujúci v občianskoprávnom konaní o náhrade škody spôsobenej trestným činom, bol viazaný právoplatným odsudzujúcim rozsudkom trestného súdu (jeho výrokovou časťou), a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a za tento trestný čin. Zodpovednosť škodcu za škodu spôsobenú trestným činom treba potom posudzovať v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Na druhej strane však stále platí, že občianskoprávny súd nie je viazaný výškou škody, aj keby bola vo výroku trestného rozsudku presne vyčíslená, čo vyplýva z toho, že v trestnom konaní sa výška škody spravidla nezisťuje presne, s výnimkou prípadov, keď trestný súd rozhoduje aj o nároku poškodeného na náhradu škody podľa § 287 Trestného poriadku. V súdnej veci sa súd s týmto právnym názorom Ústavného súdu SR stotožnil, keď nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by sa mal od tohto právneho názoru odkloniť, v dôsledku čoho považoval nárok žalobkyne na náhradu škody voči žalovanému, čo do základu za preukázaný a ďalej sa zaoberal iba výškou náhrady škody. Súd preto bližšie nevykonával dokazovanie dôkazmi, ktoré žalovaný predkladal a ktorými malo byť preukázané, že predmetným trestným činom, za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený nebola žalobkyni spôsobená škoda na zdraví resp. z tohto dôvodu zamietol aj návrh žalovaného na doplnenie dokazovania vyžiadaním si správy od Daňového úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen ohľadne výsledku daňového konania (kontroly) daňového subjektu MEDENT s.r.o., keď súd mal za to, že vykonanie takéhoto dôkazu by bolo pre účely tohto súdneho konania irelevantné. Pokiaľ ide o výšku škody na zdraví, ktorá bola žalobkyni spôsobená, súd túto určil na celkovú sumu 865,95 €, keď ohľadne časti škody uplatnenej z titulu bolestného vychádzal zo znaleckého posudku č.1/2016 MUDr. Martina Abelovského, ktorý bol v konaní na návrh žalovaného vykonaný, pričom súd sa stotožnil so závermi znalca v tomto znaleckom posudku, ktorý pokiaľ ide o bolestné, ohodnocoval len pomliaždenie hlavy vpravo a zlomeninu sánky bez posunu, s tým, že iné zranenia žalobkyne, ktoré by bolo možné ohodnotiť v zmysle príslušných právnych predpisov pre účely bolestného neboli v konaní zistené, keď zároveň mal súd preukázané, že výška bodového ohodnotenia zodpovedala tiež súvisiacim právnym predpisom a to tak, pokiaľ ide o počet bodov, ako i hodnotu bodu v rozhodnom čase. To znamená, že súd prisúdil žalobkyni voči žalovanému sumu vo výške 818,95 € z titulu bolestného a tiež sumu 37,- € z titulu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením, ktoré boli tiež žalobkyňou v konaní preukázané formou príjmových pokladničných dokladov spoločnosti MEDENT s.r.o., keď súd vychádzal z toho, že týmito dokladmi bolo preukázané, že žalobkyňa tieto sumy reálne vynaložila a pre účely tohto súdneho konania bolo irelevantné či si dotýčny lekár uplatnil tieto úkony v zdravotnej poisťovni žalobkyne resp. či on tieto úhrady od žalovanej zaúčtoval vo svojom účtovníctve.

Súd tiež zamietol návrh žalovaného na doplnenie dokazovania formou doplnenia znaleckého posudku znalca MUDr. Abelovského resp. formou vypracovania nového znaleckého posudku, keď žalovaný žiadal doplniť znalecké dokazovania ohľadne toho, či boli vôbec predmetné zranenia žalobkyne spôsobené trestným činom, za ktorý bol on právoplatne odsúdený, a to s poukazom na už vyššie uvedený právny názor súdu, v zmysle ktorého súd už v tomto konaní nepreskúmaval, či žalobkyni v tejto súvislosti bola škoda - ujma na zdraví spôsobená, ale zameral svoju pozornosť iba na preskúmavanie výšky spôsobenej škody na zdraví žalobkyne.

S poukazom na predmetný trestný rozsudok Okresného súdu Zvolen mal súd preukázané aj ďalšie zodpovednostné predpoklady zodpovednosti za škodu, t.j. objektívnu existenciu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou a škodou ako jej následkom, keď súd vzťah príčiny a následku medzi protiprávnym konaním a škodou videl v tom, že pokiaľ by nedošlo k spáchaniu trestného činu - prečinu ublíženia na zdraví, nebola by žalobkyni spôsobená žiadna škoda na zdraví. Pokiaľ ide o posledný zodpovednostný predpoklad, ktorým je zavinenie, toto sa podľa príslušného ustanovenia všeobecnej zodpovednosti za škodu predpokladá (presumpcia zavinenia).

Na základe vyššie uvedených skutočností teda súd mal za preukázané splnenie všetkých zodpovednostných predpokladov a následne vznik nároku žalobkyne na náhradu škody.

Žalovaný v súdnej veci je preukázateľne v omeškaní so zaplatením prisúdenej sumy, pričom súd sa ale nestotožnil s názorom žalobkyne, že žalovaný sa do omeškania dostal dňa 1.1.2011, keď žalobkyňa relevantným spôsobom ani neodôvodnila, prečo by mal byť žalovaný v omeškaní konkrétne od tohto dátumu, pričom súd dospel k záveru, že žalovaný je v omeškaní až od 17.12.2013 s poukazom na list žalobkyne zo dňa 3.12.2013, ktorá prostredníctvom svojho právneho zástupcu ním žalovaného vyzvala

na príslušnú náhradu škody, ktorá v ňom bola aj vyčíslená, a to do 10 dní od doručenia tejto výzvy, s tým, že z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že tento list bol odoslaný dňa 4.12.2013, čiže do 16.12.2013 plynula lehota žalovanému na dobrovoľné splnenie tejto jeho povinnosti. Pritom súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne (žalobkyňa si uplatňovala úrok z omeškania vo výške 9 % ročne), s poukazom na výšku základnej úrokovej sadzby ECB, ktorá bola od 13.11.2013 do 10.6.2014 vo výške 0,25 %, čiže súd priznal žalobkyni úrok z omeškania v zákonnej výške a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania, tak do jeho výšky, ako i dátumu, od ktorého nárok na úrok z omeškania žalobkyni priznával, žalobu zamietol.

15. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd analogicky v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že žalobkyňa bola úspešná v tomto konaní v podstate v celom rozsahu, keďže bola úspešná čo do základu nároku, s tým, že pokiaľ ide o výšku nároku, rozhodnutie záviselo od znaleckého posudku, a preto s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach priznal súd žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, pričom o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, keď súd bude vychádzať z výšky súdom priznaného plnenia.

16. Podľa § 4 ods. 2 zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 30.6.2016, od poplatku sú oslobodení:

ch) navrhovateľ v konaní o náhrade škody vrátane škody na veciach, ktorá vznikla v súvislosti s ublížením na zdraví,

i) navrhovateľ v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom.

Podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 31.12.2017, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správny súdom.

Podľa prílohy k zákonu o súdnych poplatkoch Sadzobník súdnych poplatkov - I Poplatky vybrané v občianskom súdnom konaní v znení účinnom do 31.8.2014, položka 1 z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba a) z ceny (z úhrady) 6 %, najmenej 16,50 €, najviac 16.596,50 €.

Nakoľko bola žalobkyňa zo zákona oslobodená od zaplatenia súdneho poplatku z podanej žaloby a súd v časti, v ktorej nebola žaloba zobrať späť, tejto žalobe vyhovel, súd zaviazal na úhradu súdneho poplatku z podanej žaloby v príslušnej výške žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
  1. sa týkajú procesných podmienok,
  2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.